

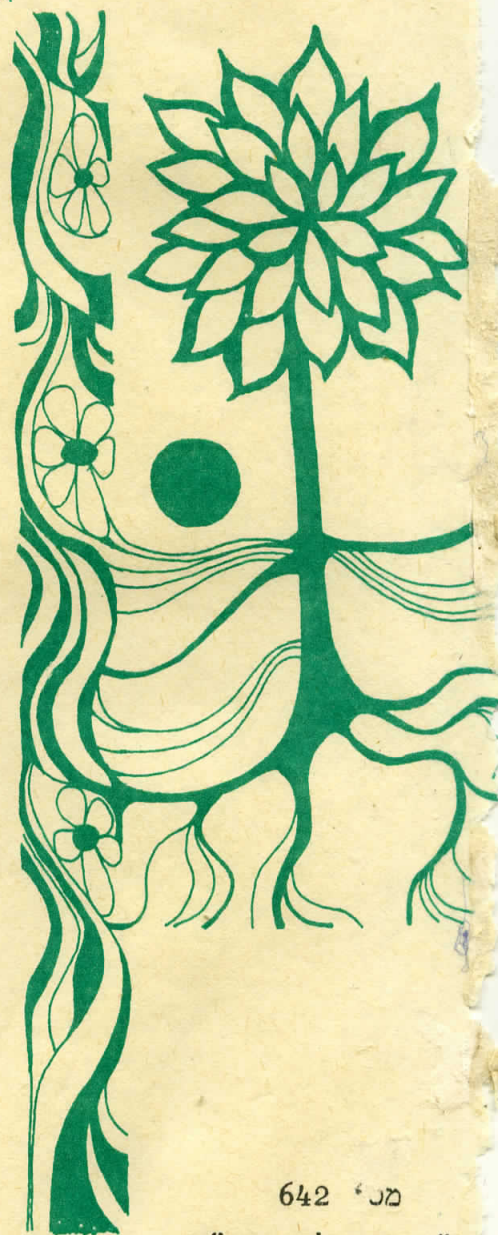
דברי הכפר

6 שנים למותו של דוד בן-גוריון
(נפטר 1.12.73 ו' כסלו תשל"ד)

".... בחרדה, ברצון ובנאמנות להגשמה
נפלתה תנועת הפועלים הארץ-ישראלית מכל
שאר הגושים המאורגנים בציונות.
אין אף גוש ציוני אחד, אף מפלגה אחת
מלבד אישים יחידי סגולה - החרדים
להגשמה הזאת כמו תנועת הפועלים הארץ-
ישראלית."

(מחור מכתב של בן-גוריון לילדיו
באולה ועמוס - ליצרון, ז' אלול תרצ"ה
5.9.35.)

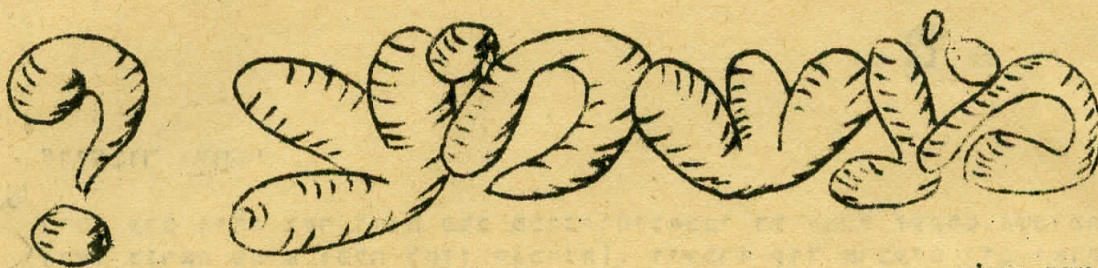
מנ' 642

י"ז בכסלו תש"מ

7 בדצמבר 1979

כפר הנושיא

2-

נו באמת שאלה.

ובכן, חלק ניכר מהאוסטרלים, אחרי שהציגו לנו הצגת פרידה מהנה ומפתיעה ברמתה, באמת נסעו וחזרו אל מתחת לכדור הארץ.

אך גם חוזרים יש, מיבשת אחרת. מיקי ויהודה עזר כאן, וחזרו בנים לגבולם ברוכים הבאים.

ביום ב' ערב חברתי. חברתי? כאילו שאין מספיק דיכאון בעיתונים, רדיו, ומבט לחדשות, באו כ-70 חברים להידכא עוד קצת. ולאחר שברוך הסביר מה המצב הכלכלי בארץ הסביר גם שאין מנוס, אנו חייבים להיצטרף לעם ישראל. לא רק בארצו אלא באוצרו - הריק.

היכוננו לגזירות! ומי שיחסוך סתם, תבוא עליו הברכה.

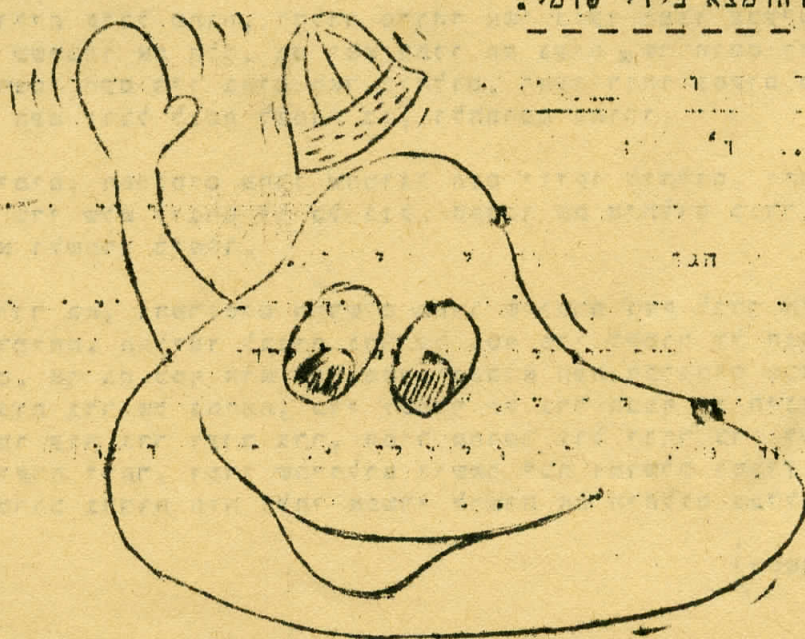
יש מחלימים ויש מי שעוד מיחל להחלמה. טוב לציין שמצב האכלוס שלנו בב"ח צפת הוא ירוד. ליופי נתפס הברך. כדי להנציח את המצב עטפו אותה בגבס.

אימו של סימון מעדה ו... נידוקה. אין לנו פרטים מדוייקים.

אימו של נוקי החלימה דיה כדי לחזור לבריטניה בלורי המקצעי של נכדתה טליה.

אומרים שיפחיתו ימי מילואים בשנה הבאה...

זה מה שנשמע והומצא בידי שומי.

3-

"ויעבור לחש"

ויהי ערב ויהי בקר והנה מצב מכונניותינרבי רע ותעל זעקתם השמימה (ואז כנראה שהיא נפלה לאזן הנכונה). ויעברו עוד ארבעים יום ואותו מספר של לילות, כמובן, ויהי המצב- עוד יותר מאשר קודם.

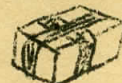
ויהי אחר הדברים האלה ויעבור לחש בין המכונניות: "נחמו נחמו עמי - נחמן!"

והאיש הפשיל השרווליים, וגילה זוג זרועות איתנות (וזו גם הסיבה שאנחנו לא מעיזים להתעסק איתו) ויצא לעבודה. ואחרי 40 יום וכו'... לחש "הסברו" ל"רנו" - עכשיו אני מרגיש הרבה יותר טוב, יצאתי מהמרפאה, איזה רופא! כמה אחבה ואזן קשבת מצאתי אצלו, הוא אפילו נתן לי "אמצעי-מניעה". והרנו לא איחר להגהן בראשו ובגלגליו. והפורד יוצא לו בהילוך איטי מן הקלינקא ונאנח! "איזה הקלה, סבלתי מקודם מהבטן, הייתי שותה יותר מדי (דלק) ולא מצליח לזוז, והתווקן שנחמן עשה לי - שגעון! קצת לא נעים בהתחלה אבל התוצאות - אין להשוות בכלל."

ואז התקרב בקירטוע חלוש הפורד הלבן, הותיק שבחברה, (לא דוקא הארי שבחבורה) עתיר נסיון וחכמת חיים ולחש: שמעו חברה אנחנו מוכרחים לעשות משהו למען האיש שעשה כל כך הרבה למעננו - הוא מבצע תפקיד קשה כל כך, משמש מטרה נוחה כל כך לחיצי המקטרגים, והמקטרים, כולם יורדים עליו, וקשה לו, אנחנו לפחות חייבים לתת הכל כדי להוכיח שכל מאמציו כדאיים. נכון שלא בכל ויכוח הוא צודק, ויש דברים שאפשר להסדיר בצורה יותר מניחה את הדעת, אבל, אנחנו חייבים להביא את כל אלה שקוראים לעצמם נהגים להכרה במאמץ ובמסירות שמושקעים בנו.

ג ד י .

ה מ ת נ ה - מיכאל כהן

פעם עם מסויים קיבל מתנה, יהלום מיוחד אשר בקעו ממנו צבעים נהדרים וקרני אור ששימחו את הלב. גם יצא ממנו חם נעים אשר חימם כל אדם שעמד בקרבתו. פרנסי העם היו גאים מאד ביהלום, והעמידוהו במקום כבוד במרכז העיר, שכל העם יוכל לגשת לשמוח בו, ולהתחמם באורו.

אך כעבור ימים, הפרנסים פחדו שהמוני העם יזיקו ליהלום, והחליטו לגדור גדר סביבו כדי שלא ייגרם לו כל נזק. הקיפו את היהלום בגדר זהב, והעם המשיך לבוא ולשמוח ביפיו.

דור הלך ודור בא, והפרנסים החדשים פחדו שייגרם נשק לגדר הזהב היקרה שהקימו קודמיהם. החליטו לבנות גדר של כסף כדי לשמור על הגדר של זהב ועל היהלום. אך גם כסף הוא יקר מאד, ובבוא העת הפרנסים שבאו אחריהם החליטו לבנות גדר של נחושת, כדי לשמור על גדר הכסף. פן תינזק. וכך מדור לדור הוסיפו עוד גדר ועוד גדר, תמיד מחומר זול יותר כדי לשמור על הגדר הקודמת והיקרה יותר, וכדי שהיהלום יישאר יפה ומושלם ומפיץ אור, ומחמם עד שבסוף מרוב גדרות היה בלתי אפשרי לראות את היהלום בכלל, ולהתחמם באורו.

(המשך בעמ' 4)

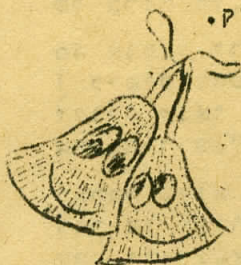
(המשך "המתנה")

כך מנהיגי הדת שלנו עשו משך הדורות. עד שהיום מרוב סיגים לתורה, היופי והחום של המתנה היפה והיקרה שקיבלו אבותינו, נסחרים מעינינו לגמרי, ואין אנו רואים אלא גדר מכוערת מחומר פשוט. ואין אפשרות להרגיש את היופי או להתחמם מחומה של המתנה היקרה שקיבלנו.

מתנה-טוב!

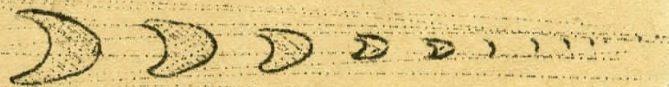
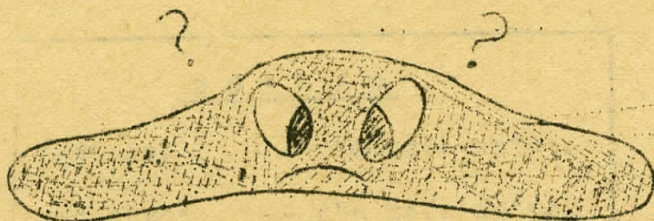
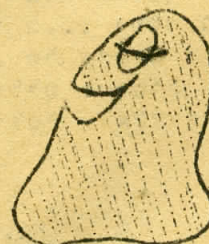
נ ש ר א י ן

- 10.12 חנה ודוד פרנקלין.
- 11.12 דיאן וג'רי ניימרק.
- 12.12 דינה ודוד אבו.

מ פ י ה ט ף

ענבל מספרת לרביב על המצב הכלכלי:
 "אתה יודע, עכשיו אנחנו נקבל פחות
 "שלווה" ופחות חלבה..
 רביב: ל מ ה ?
 ענבל: "כי אין לנו כסף"
 רביב: למה אין לנו כסף?
 ענבל, אחרי הירחור קצר:
 "כי שלחנו את הכסף לקמובדיה".

- ## י מי הולדת
- 9.12 שגיא כץ
  - 10.12 אימרי סולומון
  - 10.12 אדוה סינה
  - 12.12 ג'וני שנא
  - 12.12 גילה מדר.
  - 12.12 אביטל נאי.
  - 13.12 אפרים מעין.
  - 13.12 דני סמברג.
  - 15.12 סומי עמית.
  - 15.12 איחמר עדר.

צינינו - צנינו - עצמנו - 5-

"אחרי מותי ספרו ככה לי - היה איש ואיננו עוד..."

כך כתב ביאליק: היה איש ואיננו עוץ ולפני שבוע, שבועיים נוכחתי בשני מפגשי זכרון: אחד של ברוך של (שנה למותו) ואחד לרגל מלאת 20 שנה לפטירת אסתר סינה.

ברוך של, שליח נערץ, איש מסור לענייני הועד למען החיל, ואדם שהאמין שהיחיד חשוב מהנפרד.

ידידיו ומוקיריו זכרו של ברוך התכנסו ב"בית קאלש". שאלתי "מה זה?" אמרו לי הרי ברוך נולד בעיירה ושמה קאלש.

בתקופה מסוימת כל קהילה או לפחות אלה ששרדו מקהילות במזרח אירופה הקימו בית צאצא ישראל - שיזכרו. על הקירות תמונות של בני קאלוש מאמריקה שתדמו כסף, של רבנים שכבר אינם בעולם הזה, לוח נחושת לשכר טבוחי השואה וצלום של ברוך של.

מה אנחנו יודעים על אדם ואפילו הוא יקר לנו? מה היה הקשר של ברוך של (בימים ההם רוזנטל) לקהילה קטנה בקאלוש? ואחרי הדור הזה, חלק ממנו זקנים שבאו בחליפות ישנות שריח הקמפור נודף ממנו, מי יזכר את קאלוש או את ברוך של?

ואסתר סינה - ערב מסוג אחר. מי שמע את זכרונות החברים שמע פרק בחוויות דור של צעירים צוחקים ומאמינים של נועזים ושל מהססים. מעט בני משק היו שם. ומה נשאר מן האישיות והתקוות, החיוכים והיסורים? ויבוא יום ויגידו לבניהם "את סבתא שלכם אינכם מכירים אבל היא הייתה..." - נו איך היתה באמת?

במה ייזכר האדם? שתלנו גן לזכרה. בשעות אחרי הצהריים הוא מלא זאטוטים המשחקים בנדנדות וקרסלות. האם לכל אדם נשתל גן, נחבר חוברת (מבחר "בינינו לבין עצמנו" בשני כרכים עם באורים כרונולוגיים והסטוריים) או נחקע לוח? אין זה מציאותי - נגיע למצב אבסורדי! הראשונים שימותו יקבלו גן זכרון, המאחרים קצת חוברת שלא תיקרא וועקשנים (אלה שמלאך המוות יצטרך לסחב אותם) יזכו לשורה אחת חקוקה בלוח שיש "נולד ב... נפטר ב... אולי צריכים לכתב ספר - ספר ושוב זה-שיבוא ושימה ארוכה, של אנשים וליד כל שם שתי תמונות, של האדם בצעירותו והזקנתו, ולמטה מילים פשוטות כגון: "אלה היו אנשים שהאמינו בחזון "ושבו" בנים לגבולם" - אלה היו חלוצים"

(המשך בעמ' 6)

פ ט י ר ו ת

לואי נתן	- י"ט כסלו תש"לז.
משה דוארי	- כ"ה כסלו תש"יג.

66

(המשך בנינו לבין עצמנו)

ראגבי - הידד נצחנו.

משום מה דוד אלמן שחק בשבת האחרונה והיתה לו יד בנצחון, החליט (בתור עורך העלון) שאני רחב הספורט הבלעדי של "דברי הכפר". הדברים הבאים הם פראפרזה של מה שכתב עם קצת קשוח ודמיון.

נסעה קבוצתנו לקרית ביאליק וביום חורפי נאה (שמש אבל לא חם) על מגרש קטן (יותר משלנו!!) ועל אפר וחמתו של שופט עויין (המאמן של הקבוצה החיפאית) נצחנו 18 - 16 המבקיעים (קשה למצא מילים בעברית) אצלנו היו נתן ברק, מיקי חייט ודוד אלמן. אצלם השופט שחק כמעט לבדו - חלק בעיסות עונשין והרחיק שחקן אחד משלנו (ג'רמי הדרום אפריקאי שבינתיים התרחק עוד יותר לארץ מולדתו - חבל) כוון ששאל לפשר שריקה מסוימת. כותב דוד: הכדור נפל מידינו אבל הרצון לנצח היה עז ודחפנו אותו לאחור, רצנו ופרצנו והפלא ופלא איש לא נפצע. כאן חסרה יד משורר שיחבר איזו "שירת דבורה" על הנצחון הראשון!!

- אל תגידו בעכו (כאילו זה להק) אל תפשו בכביש רמות בין נאמן לקיסון (הנהרות ולא אנשי ארץ ישראל השלמה), בין סרחון לסרחון עמלו בני ישראל, שבטי הגליל כנפול העלה מן העץ כך הוכה האוייב הנדהף, הריעו בנות ישראל (אם אין לבן מה שהוא אחר לעשות)

... בקצור, יום גדול. להחראות בשבת במגרש.

א ר י ק .

לפני 3 שבועות קבלתי הזמנות פתאומיות מ- 3 קיבוצים להופיע בפנטומימה!

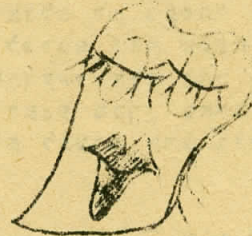
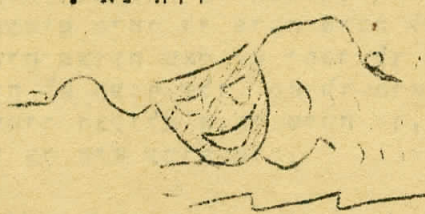
ביום שישי הופעתי בקבוץ לטם והתרשמתי כי, 60 החברים שנכחו בהופעה נהנו. מכל מקום זכיתי למחיאות כפיים, צחוק וכן נאמר לי שנהנו מההופעה.

עזרה רבה קיבלתי מצידה של לילה שנתנה את הדף הראשוני והתמיכה בהמשך וזאת על אף שהיתה עסוקה בעבודתה החדשה וכן השתתפה בהופעה ביום ג' שעבר ללא חזרות. לא חלמתי שישנם כל כך בעיות מצד הטכני, בכל אופן מסתבר שאין מה להשוות.

טוני ינסס (מעמד חדש) נסע איתי ודאג להקלטות ולתאורה.

עכשיו "The Show is on the Way" ולאן הלאה?....

רוח נאי.

ברכות הדגים - פרשת דרכים

כותרת זו היא ראשיתו של מאמר שנכתב בידי אדם אשר נגז רצונו נעשה מתוסכל מריר ולעתים מזומנות אובד עצות, מאכזר זה נכתב גם היות ועלינו להסיק מאנלוגיה זו מסקנות לעתיד.

נתחיל בקצת הסטוריה. נכנסתי לעבודה במדגה בסוף אוקטובר והיתמנתי, עקב סיבות שאינן רלוונטיות למאמר זה, למרכז הענף. יכול להיות שכאן שגיתי את השגיאה הגורלית אולם אז לא ידעתי ולא היה לי מושג לאן אני מכניס את צווארי, קיבלתי לידי ענף מוזנח מבחינה טכנית גאוגרפית ומקצועית ועמדתי בראשו כמרכז ידע אפסי. כמעט.

מבלי להלאות אתכם בפרטים אומר רק שעבודתי בפרך ימים ולילות שלא נגמרו, השקעתי את כל כולי בענף לא מתוך אהדה, שהוא דחף פנימי להוכיח את עצמי או על מנת להראות שאני עובד קשה וכו', אלא מהסיבה הפשוטה שזהו אחד מענפי הקבוץ שאני חבר בו ועל כן בתור שכזה עלי לעשות מכסימום מאמץ שהענף יעמוד על רגליו ויחזור לימיו הטובים בעבר. עבדתי (ועדיין אני עובד) ללא צוות מקצועי מאורגן, כל יום דייג הפך לגבי לסיטוט, כוון שמחדש הייתי צריך תוך דקות ספורות ללמד קבוצת אנשים עבודות דייג מסובכות למדי שבזמן רגיל נלמדות בשבועות וחודשים, במשך היום הייתי קופץ ממקום למקום ומארגן את השורות כאשר אינני מפסיק לרגע לחלק הוראות והסברים.

מדוע אני מספר כל זאת ובכך מצד המשק עצמו לא ראיתי מאידך שום נסיון לשפור או לעזרה, מעולם לא דובר עמי על הענף ועתידו אלא אם כן אני יזמתי זאת וגם אז לא נלקחו הדברים ברצינות, מאז שנכנסתי לתפקיד כמרכז הענף נוצר אצלי הרושם שהענף הוא למעמסה על הקבוץ, אולם איש אינו אומר לי זאת בגלוי, מהיום הראשון שלי כמרכז ועד היום להוציא חדשים ספורים פה ושם עבדתי תמיד לבדי. הכשרתי לא מעט אנשים לעבודות דייג אולם כאשר בקשתי אותם מסדור העבודה נענתי בשלילה למרות שהגעת לסכומים קודמים עם האנשים המוסמכים שאמרו שכאשר אצטרך אנשים אלה אקבל אותם. הליכה לחדר סידור עבודה הפכה אצלי לחלום בלהות, יומיים שלושה לפני יום דייג הייתי מתחיל (ועדיין המצב כזה) בחזור על פתחי דלתות חברים שיבואו לעשות אצלי יום עבודה היות והם מכירים את המקצוע. וצריך להבין שבנושא דייג אין חוכמות. אם הצוות אינו עובד כראוי הדגים מתים וגמרנו.

נוכחתי לדעת שרבים הם מרכזי הענפים שהמיק כלללותו אינו חשוב ואינו קרוב להם. מעניין אותם רק הענף שלהם ואין להם שום פרספקטיבה רחבה על הנושא בכללותו. אין זה מפריע להם לדוגמא שבגלל חוסר צוות נאלצתי לבטל משלוח דגים, דבר הנאמד בהפסד של מאות אלפי ל"י, את האיש שלהם הם לא יתנו וזהו!

עוד נוכחתי לדעת שהרבה דברים אפשר להשיג בשיטת "כל האלים גבר" כלומר ע"י צעקות ודפיקות על השולחן וכו', ואולם לא נקטתי בשיטה זו אפילו שהרבה פעמים הייתה לי סיבה טובה לכך ולעומת זאת שמעתי לא אחת מרכז ענף זועק כחיה פצועה שאם לא יתנו לו את מבוקשו הוא מחר לא יוצא לעבודה, כאילו זה לא הענף שלו, כאילו הוא לא יפגע מכך, כאילו הוא עושה למישהוא טובה. תמיד הגעילה אותי שיטה זו, אולם לצערי הרב גיליתי שאצל אנשים אלה שהשתמשו בה היא עבדה טובה.

(המשך בעמ' 8)

(המשך: "ברכת-הדגים...")

כרגע אינני יודע איך להמשיך ומה לעשות, כל המלחמות הבלתי פוסקות שהיו לי עם מי שלא יהיה נתנו לי את ההרגשה שאני עושה צחוק מעצמי. נוצר אצלי הרושם שכל צורת העבודה וחלוקת הסמכות אצלינו מעוותת כל מרכז ענף הפך להיות האנטרסנט של הענף שלו בלבד ולעזאזאל עם הקבוץ ועם סדור העבודה. סדרן העבודה הפך מגוף שפוסק ומחליט לפקיד שרושם רשימות, ואינני בא בטענות לסדרן העבודה שעובד קשה מאד אבל אין לו שום סמכות ושום גבול.

השאלה עכשיו היא לאן הלאה. כי בסופו של דבר זהו תהליך שיביא לסגירת הענף וזה אולי ישתרר אותי מצרות צרורות אולם ישאיר אצלי משקע עמוק היות ואהיה מודע לכך שלא נעשה שום נסיון ממשי לעזור לי בשקום הענף. ולענף המדגה יש עתיד. הוא לא ישתווה למפעל, הוא לא יעשה מליונים, אולם הוא יכול להיות ללא בעיות ענף המרווח לחמו בכבוד.

הענף בעצמו השתפר בהרבה, מצבו הטכני הוטב, היצור לא ירד וימי העבודה פחתו בהרבה, אולם הדרך לשגשוג ארוכה וללא עזרה והבנה ממשלתית לצרכי הענף נהיה נאלצים לחסל את הענף. לפני שיחסל את עצמו, כמו כן ללא בדיקה יסודית של כל מערכת העבודה שלנו שכרגע היא לדעתי חולה מאד, נחקל בכך שוב ושוב בעתיד.

אילן המאמרי.

להתראות לאוסטרליים.

ברוכים הבאים ל"תפוזניקים"

כפי שהרגשתם, שהיית הקבוצה האוסטרלית במשקנו מסתיימת השבוע. רק כדי שלא תרגישו כל ריקנות, הזמנו למחרת היום קבוצת צעירים חדשה.

הם באים מדרום אפריקה, קבוצת "תפוז".

לכל מי ששם זה מעביר צמרמורת של זכרונות מלפני שנה, חשוב להסביר כמה הבדלים לגבי הקבוצה הנוכחית.

הם יהיו בממוצע יותר מבוגרים. הם אמנם לא קבוצה מגובשת, אבל לפי דיווחים מהשליח, שידוע לנו באופן אישי, הם עברו "שטיפת מוח" רצינית מבינים למה הם באים, ולא מצפים לחפש של בטלה. מגיע איתם מדריך מדרום אפריקה שיבלה איתם חלק של הזמן.

בוודאי יהיו בעיות, אבל נקווה ששני הצדדים ירוויחו בעסק.

אנשי הצוות הפעם: רואבן מ. - מקשר, אריאלה ה. - מטפלת, פלוס מדריך ישראלי צעיר בשם דוד, חבר נערץ בבקעה.

הקבוצה מורכבת מ-18 בנים ו-13 בנות. הם ישהו אצלנו עד תחילת פברואר, למעט סמינר בירושלים אחרי שבוע, וטיול לדרום בסוף התקופה.

נקווה שההצלחה תהיה יותר גדולה מאשר לפני שנה (זה לא קשה!) על כל פנים אני בטוחה שיזכו לקבלת פנים ויחסים מצוינים.

א.ג.ה.

הודעה מועדת חברה

קיימת החלטה עקרונית על הכנסת תקן לשיחות סלפון לחו"ל ובישיבת ו. חברה ב-29.11.79 הועלו הצעות כדלקמן:-

- (1) לכל חבר או מעומד שיש לו קרובים מדרגה ראשונה (אב, אם, בן, בת, אח, אחות) לתת זכות לשתי שיחות סלפון לשנה - שתי שיחות בס"כ, לא לכל קרוב.
  - (2) עד שיבנו מקום מיוחד לשיחות פרטיות אלה, להשתמש בחדר של המזכיר או מרכז המשק.
  - (3) לנהל את השיחות רק אחרי השעה 21.00 כדי לנצל את המחירים המוזלים בשעות הערב, בחיוב ישיר.
  - (4) אנו מציעים הגבלה של זמן, 3-5 דקות כל שיחה, ונרכש שעון מצלצל שאפשר להפעילו בהתחלת השיחה.
  - (5) מפתח החדר נמצא אצל חבר (עוד לא ידוע מי), שיהיה אחראי לפעולה כולה. חבר זה גם ינהל רשום של השיחות וירשום את מספר הסלפון אליו מצלצל החבר. נחייב את החבר על כל סכום שמעל המקובל.
- השרות מיועד לכל חבר או מעומד אשר יש לו קרובים מהסוגים הנ"ל ולא לחברים אחרים. במקרים יוצאים מן הכלל, או במקרה חירום, יש לפנות למזכיר לקבל אישור.
- הועדה מציעה להתחיל עם השרות לתקופת נסיון של 6 חדשים. אנו מזמינים הצעות והערות מחברים למשך שבועיים הבאים, עם אלה אפשר לפנות לג'וליה ניצן.
- תאריך להפעלת השרות עדיין לא קיים.

ח ז כ ו ר ת

הרופא מקבל ביום ג' אחה"צ

ולא יום ב' בערב.

לכן מרפאת רופא כדלקמן:

יום א' 13.45 - 14.30

יום ב' 13.45 - 14.30

יום ג' 13.00 - 14.00

(בערב אם יש צורך)

- * לכל מי שעדיין לא שם לב, מרפאת השיניים החדשה נמצאת ליד חדרי החולים.
- * בקשות לתור לטפול יש לרשום על דלת המרפאה.
- * מי שקיבל הזמנה חייב לבוא לטפול או להודיע על אי הופעה לוורני אחרת ייצטרך לחכות שלושה שבועות לפחות לתור נוסף.
- * אחור ואפילו של 5 דקות יגרום לבטול התור: מוטב שהציבור יחכה לרופא ולא להפך!
- * במקרים דחופים יש לפנות לוורני.
- * הזמנות עבור ילדים עד כחה 1; יתקבלו אצל המטפלות.
- * במשך השבוע הבא יקבלו ילדי הגנים והכרות שעור בטפול ונקיון השניים. אני מבקשת שתוף פעולה מצד ההורים בכל הנוגע להוראות הטפול שהילדים יקבלו.
- בהצלחה ובלי כאב שיניים!
- ד"ר ג'ק וורני.

כרטיסי אוטובוס

תזכורת לכל הלוקחים כרטיסי "אגד".
אנא - אם אינכם משתמשים בהם דאגו להחזיר את הכרטיסים מיד.
אפשר, שש פעמים בשבוע, לקבל כרטיסי נסיעה וחבל שכרטיסים יתבזבזו או ילך לאבוד בגלל שלא השתמשו בו.

תודה.
ועזתה ברה.

קליטה

מש' בן זאב

יהודה ופטרישה בן זאב עלו מאנגליה לפני שמונה שנים ונמצאים עם מיסדי קבוץ אל-רום. שם שהו במשך שבע שנים. עקב רצונם לעבור לקבוץ בו לינה משפחתית, הגיעו לגשר הזיו, שם קליטתם לא הצליחה.

יהודה עובד בתור שרברב וחצרן ופטרישה עבדה בתור מטפלת ומבשלת. שניהם מסבירים עברית.

הזוג ערך בקור אצלנו לפני מספר חדשים והתארחו אצל משפחות שונות במשך. הרושם הכללי היה חיובי והצלחות הן מאל-רום והן מגשר הזיו חיוביות בנוסף להמלצה חיובית ממחלקת הקליטה של האחוד.

לזוג שני ילדים בגיל הגן.

וועדת הקליטה החליטה להביא אותם לאסיפה ולהמליץ על מועמדותם. אריה וולפין.

[illegible]

חדש בספריית עיון.

בריס- וסלזניק.	- סוציולוגיה.
א. סימון.	- המקרא ואנתנו.
א. תלמי.	- תלם בארץ
י. כהן.	- הציונות והשאלה הערבית.
י. פינקלשטיין.	- נצירת חורב
א. שחראי.	- שמוש הלייזר בתעשיות המתכת.
מ. בהט.	- הסיפור המקראי.
ו. שקספיר.	- מצרי כנגד מצרי.
ז.פ. סארטר.	- הספרות מה היא.
	- ערבי המדבר.
	- שירת תקוה.
	- מחזה.

Turn off the lights.

Turn off the heater.

Turn off the television.

Friday evening at 9:15, come see the games from the air-waves.

Ask your family to come and translate for you.

Slip of the keys!!

The statement of last week regarding the Col-bo; should have read:-

Grand opening 15/12

Open for business 16/12.

Once again, my apologies.

Reminder

The doctor's clinic is now every Tuesday evening instead of Wednesday.

Caballat Shabat

A change has been made in the seating arrangements.

Tables 1-15 remain the same.

If you have been previously seated at tables numbered from 15-27, you simply move up one number. i.e. If you were assigned to table number 16, you now are seated at number table number 17.

Animals

If, on the coming Sunday; you here lots of barking in the region of the pavilion, do not despair. This is simply an indication that all animal owners are complying with the law for the annual immunisation against rabies.

Birthday and Anniversary Congratulations

Sagi Katz	9/12	Ephraim Maayan	13/12
Imri Solomon	10/12	Danny Samberg	
Advah Cina		Tommy Amit	15/12
Johnny Tenner	12/12	Itamar Eder	
Joy Mader			
Avital Noy			

Hannah and David Franklin	10/12
Diane and Gerry Nymark	11/12
Dina and David Abu	12/12

In Memoriam

Louie Nathan

Moshe Doare

A good week to all

Shabat Shalom.

לכל חברי מפעל "הבונים"
=====

בין יתר הדברים שיציגו את החגיגה הפנימית של "30 שנה למפעל הבונים"
הוחלט להוציא עלון פנימי מיוחד שיכלול חומר היסטורי-סטטיסטי ,
מאמרי הווי , צלומים וכתבות הערכה.

אתה מתבקש לכתב (בעברית או באנגלית) במשך השבועיים הקרובים
בנוסח הקרוב ללבך - בצורה סטירית - הומוריסטית או מדעית - וגם
לפשפש בגנוזך המשפחתי אחרי צלומים בעלי איכות גבוהה (בשחור - לבן)
שמעידים על אותן 30 שנה.

אמנם ההתראה קצרה אבל נקווה שתיענה ותכתב. תאריך אחרון לאסוף
החומר 20.12.79 . את הכתבות / תמונות יש למסור לאריק.

אם חסרים לך רעיונות לנושאים, אנא התייעץ עם אריק .